

Folketingets Europaudvalg

Beskæftigelsesministeren
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 01
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

Opfølgning på B18

26. april 2018

Under 2. behandlingen af B18 den 20. marts 2018 var der en drøftelse om fortolkningen af den sociale protokol, som den europæiske fagbevægelse (EFS) har foreslået, og som Enhedslisten henviste til i beslutningsforslaget.

J.nr. 2017 - 7984

Bl.a. rejste Enhedslisten tvivl om flertallets argumentation om, at EFS' forslag til social protokol vil berøre muligheden for at ændre adgangen til sociale ydelser. Jeg oplyste derfor under 2. behandlingen, at jeg ville sende forslaget til social protokol til Folketingets Europaudvalg med mine kommentarer.

Debatten tog udgangspunkt i en af begrundelserne fra flertallet til at afvise beslutningsforslaget. Den gengives således i betænkningen:

”Partierne bemærker også, at forslaget fra den europæiske fagbevægelse, som nærværende beslutningsforslag er baseret på, indeholder en pligt for EU til ikke at sænke niveauet for allerede opnåede rettigheder. Partierne finder, at en sådan bestemmelse kan være til hinder for f.eks. indeksering af børnechecken, adgang til sociale ydelser og indkomsterstattende ydelser såsom dagpenge og kontanthjælp, optjeningsprincipper til sociale ydelser og SU til såkaldt vandrende arbejdstagere og forhindre etableringen af en definition af, hvad en vandrende arbejdstager overhovedet er.”

Jeg er fuldt ud opmærksom på, at forslagsstillerne i deres begrundelse for beslutningsforslaget har fokus på den del af den europæiske fagbevægelses forslag til social protokol, der indebærer, at sociale rettigheder skal have forrang for økonomiske rettigheder. Det er artikel 3 i forslaget, som jeg vedlægger.

Beslutningsforslaget henviser imidlertid til den europæiske fagbevægelses forslag til social protokol i dens helhed, og ikke kun artikel 3. Af artikel 2, stk. 1, i forslaget fremgår i Beskæftigelsesministeriets egen oversættelse, at EU:

” a) forbedrer befolkningens leve- og arbejdsvilkår, så vel som ethvert andet socialt vilkår

(...)

e) sikrer, at alle forbedringer fastholdes, og undgår ethvert tilbageskridt i allerede eksisterende sekundær lovgivning.”

Med ”sekundær lovgivning” menes der direktiver og forordninger i modsætning til traktaten, der er primær lovgivning.

Som et eksempel på, hvad denne bestemmelse kan være til hinder for, er der i betænkningen citeret ovenfor bl.a. peget på muligheden for indeksering af børnepenge.

Af forordning 883/04 om koordinering af social sikring – der er såkaldt sekundær lovgivning – fremgår således, at børnepenge skal udbetales til børn, der bor i et andet EU-land, som om de boede i det land, der skal betale børnepenge.

Man må med andre ord ikke indeksere børnepenge efter levevilkårene i det land, hvor børnene bor. Hvis man – som ønsket af regeringen og flere partier – ændrer forordning 883/04, så indeksering bliver mulig, vil det betyde, at nogle borgere vil modtage lavere ydelser og dermed vil opleve en forringelse af deres vilkår.

Muligheden for indeksering af børnepenge i forordning 883 vil altså være et tilbageskridt for nogle borgere og dermed et tilbageskridt vedrørende sociale vilkår i sekundær lovgivning.

Det vurderes at være i strid med ordlyden af den del af den europæiske fagbevægelses forslag til social protokol, som jeg har citeret ovenfor.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen